

Punkt maa jeg have Lov at modsige i Dag, det er en Udtalelse, der faldt under den ærede Ordførers Omtale af Ændringsforslagene om Lønningerne. Da udtalte den ærede Ordfører nemlig det Haab, at Personalet nu vilde blive tilfreds med Flertallets Lønforbedringer, idet han tilføjede, at hvis dette Haab opfyldtes, var det i sin Orden. Derved kom jo den ærede Ordfører til at stille Mindretallet i Udvalget i en tvivlsom Stilling i Henseende til de Forslag til yderligere Lønforbedring, som vi have stillet, og som Flertallet har modsat sig; thi det faar jo ved den ærede Ordførers Ytring Udseende af, at det ikke vil være i sin Orden, hvis Personalet vil blive gladede ved Gennemførelsen af vore Forslag end ved hans.

Min egentlige Gerning er jo at motivere et af mig stillet Ændringsforslag, nemlig Nr. 29 til § 15. Forslaget gaar ud paa, at under 15de Lønningsklasse i 2den Linie efter „særlig“ indskydes „Aspiranter og Elever“, og dets Mening er for Systems og Ordens Skyld at indføre Aspiranterne og Eleverne paa Organisationsloven, hvor de hidtil ikke have været at finde. Det er jo nemlig saaledes, at det er virkelige Klasser, der er en Elevklasse, og der er en Aspirantklasse, og det er noget, som Verden i Almindelighed og Jernbaneetaten i Særdeleshed ikke er ret opmærksom paa. Det er derfor, jeg gerne vilde fremdrage det her. Min sidste Bemærkning gælder ikke Elevklassen; thi dens Tilværelse er jo godt nok kendt, men den gælder særlig Aspirantklassen. At dette er en Klasse, oplystes af Minister Bramsen den 16. Marts 1900 i Folketinget, det findes i Tidenden Sp. 4486. Han oplyste der, at Aspirantklassen har bestaaet i 20 Aar, og nu citerer jeg ordret Tidenden: „Under 21. Oktober 1880 indstillede nemlig afdøde Generaldirektør Holst til Indenrigsministeriet, at der skulde oprettes under Statsbanerne en Aspirantklasse“, og dette Forslag bifaldtes. Derefter forklarer han, at det er for at sikre sig unge Mænd med polyteknisk og militær Eksamen til de overordnede Embedsstillinger. Grunden er den, at Banerne selv skulle kunne uddanne deres Personale, og det sker da ogsaa. Saa fortsætter han: „For Driftsafdelingens Vedkommende er Forholdet dette, at Togpersonalet uddannes gennem Portørklassen, Stationsforstanderne gennem Assistentklassen, og Assistenterne gennem en Elevklasse . . . Hvad de overordnede Stillinger angaar, Trafikinspektør og Baneinge-

niør, sker Tilgangen fortrinsvis gennem Aspirantklassen, og for at blive Aspirant udfordres overensstemmende med Holsts Forslag, at vedkommende skal være i Besiddelse af en Embedseksamen som Grundlag for hans faglige videre Uddannelse.“ Altsaa, her er det fyldig oplyst, at der gennem 23 Aar har bestaaet en Aspirantklasse. Da Jernbanekommissionen sad fra 1898 til 1900, talte denne Klasse efter de Kommissionen meddelte Oplysninger en halv Snes Personer, hvilket Tal den nu indeholder, ved jeg ikke. Naar jeg nu her taler for Optagelsen af disse to Klasser i Loven, er det, som jeg før sagde, for Systems og Ordens Skyld. Jeg finder, at det er en Mangel, en Ufetterrettelighed, at der gives en Organisationslov, der ikke omtaler to ganske væsentlige og hver paa sin Maade ret betydningsfulde Klasser af Funktionærer. Begge Klasser findes naturligvis paa Finansloven, hvorigennem deres Lønninger udredes. Jeg siger altsaa, at det er Aarsagen til, at jeg fremdrager det, det er derimod ikke, fordi jeg vil tale imod selve Klassernes Eksistensberettigelse. Jeg har ganske vist min egen Mening om Korrektheden af det bestaaende Elevsystem, men da der heller ikke har været at finde Gehør for de Tanker, har jeg ikke villet stille noget Forslag i den Henseende. Jeg har ogsaa min egen Mening om Aspirantklassen, men det er ud fra en almindelig Jernbanefunktionærbetragtning. Jeg mener, at de allerfleste, jeg kan sige det overvejende, overvældende Antal af Stillinger ved Jernbanen, lige op til den højeste, bør kunne besættes med Folk, som ere voksede op selv fra det nederste Trin. Man burde for saa vidt principielt ikke have en Aspirantklasse, og man burde ikke kunne kalde Folk paa et fremrykket Alderstrin uden for Etaten ind i denne og derved bringe Uorden i Avancementet, derved komme til at forfordele de opgroende Aspiranter, hvormed jeg mener dem, som aspirere selv ud fra deres Jernbanestilling. Men jeg vil indrømme, at der er en lille Afdeling af Jernbanefunktionæretaten, nemlig den rent tekniske, som maaske, jeg siger udtrykkelig maaske, kun kan rekrutteres tilstrækkeligt gennem en saadan Aspirantinstitution, og for saa vidt dette maatte vise sig at være og vedblivende vil være Tilfældet, har jeg ikke noget imod Aspirantklassen, og jeg taler som sagt i dette Øjeblik slet ikke mod den. Jeg taler kun for for Ordens og Systems Skyld at optage den paa § 15. Jeg ved, at den højtærede Minister vil